

industriAll industriAll in
EUROPEAN TRADE UNION

All industriAll industriAll
EUROPEAN TRADE UNION

industriAll industriAll i
EUROPEAN TRADE UNION

DOSYA

industriAll industriAll in
EUROPEAN TRADE UNION

Avrupa Sanayi İşçileri Sendikası

industriAll industriAll in
EUROPEAN TRADE UNION

IndustriAll Üç Federasyonun

Birleşmesiyle Kuruldu

industriAll industriAll in
EUROPEAN TRADE UNION

industriAll industriAll in
EUROPEAN TRADE UNION

 industriAll industriAll in
EUROPEAN TRADE UNION

Hazırlayan : Dış İlişkiler Servisi

industriAll industriAll in
EUROPEAN TRADE UNION

İçindekiler

3 Sunuş

4 Avrupa Sanayi İşçileri Sendikası IndustriAll Üç Federasyonun Birleşmesiyle Kuruldu

6 Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu (IndustriALL-Avrupa Sendikası): Politika Belgesi

8 1. Sanayi işçilerinin sürdürülebilir bir Avrupa sanayisi konusundaki vizyonu

9 1.1. Avrupa güçlü bir imalat sanayisine ve sağlam bir sosyal tabana ihtiyaç duyuyor:

9 1.2. Büyümeye yönelik para, maliye ve bütçe politikaları:

10 1.3. Avrupa imalat sektörüne yatırımın koşulları acilen ele alınmalıdır:

10 1.4 Özellikle tüm sanayilerin sosyal yönden adil dönüşümüne odaklanan sürdürülebilir gelişme teşvik edilmelidir:

11 1.5 Avrupa sanayisi için kendi kendine yeterliği sağlayacak etkin bir Avrupa enerji politikası gerekiyor:

11 1.6 Eşit koşullarda faaliyet göstermek için şunların sağlanması gerekiyor:

12 2. Sürdürülebilir istihdam ve çalışma koşullarına yönelik aktif şirket politikası

12 2.1. Avrupa İşletme Konseylerinin bilgilendirme ve danışma haklarının geliştirilmesi

13 2.2. Avrupa Şirketlerinde katılımın güçlendirilmesi

13 2.3. Çokuluslu şirketlerde sendikal koordinasyonun geliştirilmesi

13 2.4. Değişimin öngörülmesine ve yönetilmesine ağırlık verilmesi

14 2.5. Avrupa çerçeve sözleşmeleri

14 2.6. Sendikal hakların gelişmesine katkıda bulunmak

14 3. Toplu Pazarlık ve Sosyal Politikalar

15 3.1. Ücret politikaları

15 3.2. Çalışma süresi

16 3.3. Güvencesiz istihdam

16 3.4. Avrupa çerçeve sözleşmeleri

16 3.5. Ortak talepler

17 3.6. Sosyal politika konuları

17 3.7. İstihdam ve iş güvencesi

17 3.8. Araçlar

18 4. Avrupa Sosyal Diyalogu: politikalar üzerindeki etkimizi azamiye çıkarmak, ortak eylem kapasitemizi oluşturmak, müzakere kapasitemizi geliştirmek

19 4.1. İşleyişi, katılımı ve politika koordinasyonunu geliştirmek

19 4.2 Danışma aracı olarak sosyal diyalog

19 4.3. Sosyal diyalogun sonuçlarının

20 4.4. Kapasite yaratmak

20 4.2 Danışma aracı olarak sosyal diyalog

20 4.6. Avrupa Komisyonu'nun rolü

Merhaba,

Kimya ve enerji, metal ve otomotiv, tekstil ve deri işkollarında faaliyet gösteren üç Avrupa federasyonunun tek bir sanayi işçileri federasyonu çatısı altında birleşmesi günümüz kapitalizminin gelişme özellikleri açısından zorunluydu. IndustriAll-Avrupa (Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu) bu zorunluluğun ifadesidir. 1 Haziran 2012'den itibaren uluslararası şirketler artık karşılarında yedi milyonun üzerinde sanayi işçisinin birleşik gücünü bulacak.

Uluslararası şirketlerin sanayi sektöründe faaliyet gösterirken işkolları arasındaki sınırları gözetmemesi, sendikal hareketin bu gerçekliği dikkate alarak yeniden yapılanmasını gerektiriyordu. Avrupa düzeyinde gerçekleşen budur.

Yeni federasyonun Mayıs ayında Belçika'nın Brüksel kentinde yaptığı Kuruluş Kongresi'nde yeni Anayasa ve bir Politika Belgesi kabul edildi.

Dosyamızda söz konusu Politika Belgesi'nin tam metnini veriyoruz.

Dostça selamlar.

Avrupa Sanayi İşçileri Sendikası IndustriAll Üç Federasyonun Birleşmesiyle Kuruldu

Brüksel'de 15-16 Mayıs günlerinde Avrupa Maden, Kimya ve Enerji İşçileri Federasyonu (EMCEF), Avrupa Metal İşçileri Federasyonu (EMF) ve Avrupa Tekstil, Giyim, Deri ve Ayakkabı İşçileri Federasyonu (ETUF-TCL) birleşerek yedi milyon işçiyi temsil eden IndustriAll-Avrupa Sendikası adı altında yeni bir sanayi işçileri federasyon kurdu.

125 sendikadan 270 delegenin katılımıyla Brüksel'de yapılan Kuruluş Kongresi'ne sendikamızı temsilen Genel Sekreter Ali Ufuk Yaşar, Genel Eğitim ve Örgütlenme Sekreteri Nimetullah Sözen, İstanbul 1 Nolu Şube Başkanı Reşat Tüysüz ve Uluslararası İlişkiler Uzmanı Rıza Köse katıldı.

Yeni federasyon, Avrupa sanayisini istihdam yaratmanın ve sürdürülebilir ekonomik büyümenin motoru haline getirmeyi amaçlayan dinamik bir mücadele örgütü olmayı hedefliyor. Üç kurucu federasyon toplumsal ilerlemenin ve Avrupa sosyal modelinin artık geçmişteki neoliberal politikalara mağdur edilmeyeceğini açıkladı.

IndustriAll metal, kimya, enerji, maden, tekstil, giyim ve deri sektörlerinde faaliyet gösteren 197 üye örgütten yedi milyonun üzerinde işçiyi temsil ediyor. Alman sektör sendikası IGBCE'nin başkanı Michael Vassiliadis IndustriAll-Avrupa Sendikası'nın başkanı seçilirken, Avrupa Metal Federasyonu'nun genel sekreteri Ulrich Eckelmann da genel sekreter seçildi.

İsveç IF Metall'den Anders Ferbe, İsviçre UNIA'dan Renzo Ambrosetti ve İtalya CGIL/FILCTEM'den Valeria Fedeli başkan yardımcılıklarına seçildiler. EMCEF'ten Sylvain Lefebvre, EMF'den Bart Samyn ve ETUF-TCL'den Luc Triangle ise genel sekreter yardımcılıklarına seçildiler.

Yeni kurulan Avrupa sanayi federasyonunun örgütsel yapısında şu dört politika komitesi yer alacak: Toplu Pazarlık ve Sosyal Politika, Şirket Politikası, Sanayi Politikası ve Sosyal Diyalog Politikası. Federasyon, ayrıca, şu sekiz bölgeden oluşacak: Güney, Benelüks, Orta, Güneydoğu, Doğu, Britanya, Kuzey/Baltık ve Güneybatı.

Sanayi politikası konusunda, Avrupa Sanayi Federasyonu, Avrupa’da istihdamı ve istihdamın kalitesini artırmak amacıyla sanayide sürdürülebilir büyümeye odaklanacak. Şirket politika platformu 600 kadar Avrupa İşçi Konseyinde çalışma yürütecek.

Toplu pazarlık ve sosyal politika ekonomik dengenin ve sosyal dengenin sağlanmasına odaklanacak. Yeni federasyon, bir politika koordinasyon komitesinin gözetiminde, 11 sektörel sosyal diyalog organından oluşacak.

Avrupa için yeni bir rota

Avrupa sanayi federasyonunun Genel Sekreteri Ulrich Eckelmann, “IndustriAll Avrupa Sendikası Avrupa için rota değişimini savunuyor. Avrupa’nın sürdürülebilir endüstriyel büyümeye, daha fazla istihdama ve iş güvencesine, işçilerin ve yurttaşların katılım haklarının artırılmasına, gelirin ve zenginliğin dağılımında daha fazla dayanışmaya ve adalete ihtiyacı var” dedi.

Eckelmann şöyle devam etti: “Antisosyal, baskıcı kemer sıkma politikaları Avrupa’yı bir varoluş krizine soktu. IndustriAll bütün ağırlığını yeni bir Avrupa stratejisi için mücadeleye verecek.

Avrupa’da güçlü ve sürdürülebilir bir sanayiye, istihdamda büyümeye, daha etkin katılıma, yaşama ve çalışma koşullarının uyumuna dayanan bir stratejiye ihtiyacımız var. Avrupa’yı krizden çıkarmanın, kıtadaki yurttaşların ve işçilerin Avrupa projesine inancını tazelemenin tek yolu budur.”

Federasyonun Başkanı Michael Vassiliadis ise “IndustriAll-Avrupa gücünü sadece üye sayısından değil, Avrupa siyasal arenasında güçlü, hedefe yönelik ve etkin bir aktör olma kararlılığından da alacaktır” dedi.

IndustriAll’un Kuruluş Kongresi’nde belli başlı dört alanda yürütülecek politika çalışmalarının (sanayi politikasının, şirket politikasının, toplu pazarlık politikasının ve sosyal diyalog politikasının) çerçevesinin çizildiği bir Politika Belgesi kabul edildi.

Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu (IndustriALL-Avrupa Sendikası): Politika Belgesi

Avrupa bütünleşmesinin tarihinde daha önce durum bugünkü kadar krizle yüklü hiç olmamıştı. Avrupa Birliği'nin krizi yanlış politik gidişatın sonucudur. Bu gidişattan Avrupalı işçiler sorumlu olmadıkları halde, ceremesini onlar çekiyor. Neoliberal ideolojiye göre, piyasanın “görünmez eli” makroekonomik istikrarı sağlar ve bu nedenle kamu yararına hizmet eder. Ne var ki son dönemdeki ekonomik ve finansal krizin üye ülkelerin ulusal bütçelerine sığmaması sonucunda bu ideolojinin geçersizliği kanıtlandı.

Ağırlığın tekrar halka verilmesi gerekiyor. Halkın yaşam kalitesinin ve refahının insana yakışır, güvenli ve çevreyle uyumlu istihdamla artırılması gerekiyor. Bütün bunların şirketlerin çıkarlarına hizmet eden politikaların ve finans piyasası aktörlerinin insafına bırakılmaması gerekiyor.

Kriz büyük ölçüde bu ideolojik tekyanlılıktan kaynaklanmıştır. Bu ideolojinin revizyondan geçirilmesi değil, terk edilmesi gerekiyor. Ancak böyle yapmakla kriz dizginlenebilir ve Avrupa'nın bütünleşme süreci derinleşebilir. Bu anlamda, Avrupa'nın politik, ekonomik ve sosyal bütünleşmesi yol ayrımındadır. Avrupa'nın işçilerinin sosyal hakları karşısında

ekonomik özgürlüklere öncelik verilmemelidir. Sosyal bir Avrupa'nın ve tam demokratik meşruluğa sahip gerçek bir politik birliğin gerçekleşmesini talep ediyoruz.

İkinci Dünya Savaşı'nın yıkıcı deneyiminden bu yana Avrupa'daki sendikalar bütünleşme sürecini desteklemekle kalmamış, aslında onu gerçekleştirmek için aktif bir çaba harcamıştır. Bu özellikle sanayi sendikaları için geçerlidir. Avrupa işçilerinin sesinin daha gür çıkmasını sağlamak ve sosyal Avrupa vizyonumuzun gerçekleşmesine katkıda bulunmak için, Avrupalı işçilerin çıkarlarını savunmaya yönelik güçlü bir örgüt kurmaya karar verdik.

Avrupa sanayi sendikaları olarak bizler ekonomik ve finansal piyasa aktörlerinin yeniden düzenlemeye tabi tutulmasından yanayız. Neoliberal ideolojinin dayanağını oluşturan esneklik ve özelleştirme aldatmacalarını kınıyoruz. Alternatifsiz anti-kriz önlem olarak uygulanmakta olan kemer sıkma politikalarına karşı mücadele ediyoruz. AB kurumlarının işçilere yönelik sosyal Avrupa hakkında söylediklerimize kulak vermesi ve dayanışmaya dayanan adil ve demokratik bir Avrupa'yı gerçekleştirmesini sağlamak için sesimizi yükseltiyoruz.

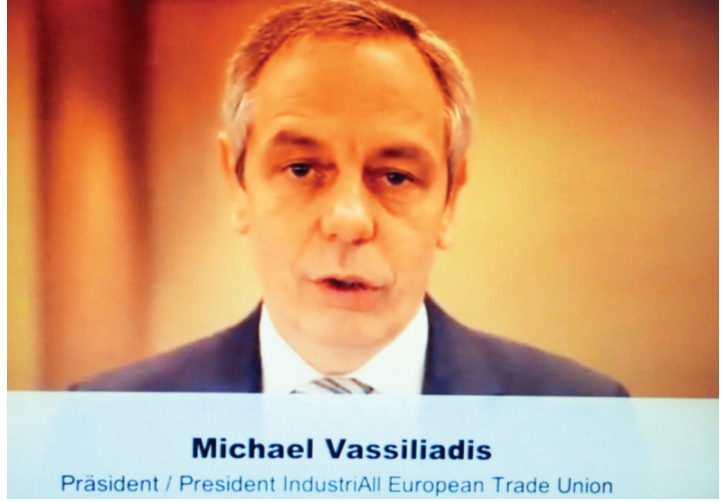
Bu kararlar, Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu'nun kurucu üyeleri, tüm Avrupa sanayi işçilerine insana yakışır çalışma koşulları ve güvenceli istihdam sağlama mücadelesinde güçlerini birleştirmeye giriyor. Son dönemdeki krizle ilgili olaylar açıkça göstermiştir ki 21. yüzyılın küreselleşmiş ekonomisinde Avrupa imalat sektöründeki işçilerin çıkarlarını güvence altına almak ve korumak için geniş, güçlü ve kararlı bir Avrupa sendikal koalisyonuna büyük bir ihtiyaç var.

Küreselleşme çalışma koşulları ve özellikle haklar konusunda dünyanın bütün bölgeleri ve ülkeleri arasında karşılıklı bağımlılığın artmasını gerektiriyor. Bunun içindir ki dünyanın her yerinde hakları saldırıya uğrayan işçi gruplarıyla dayanışmaya girmek sendikal hareket için son derece hayatidir. Ayrıca, dünyanın dört bir yanındaki işçilere uluslararası dayanışma içinde destek vermek, çalışma ve yaşama koşullarının halen daha iyi durumda olduğu ülkelerde mücadeleyle kazanılmış hakları ve tecrit stratejileri ile sosyal dampingin reddini de güçlendirecektir.

Bunun anlaşılması, dünyanın her yerinde işçilerin haklarının savunulmasının Avrupa Sosyal Modeli'nin savunulması demek olduğunun kabulü anlamına gelir. Bu özellikle çokuluslu şirketlerin birbiriyle bağlantılı üretim zincirlerinde geçerli olmalıdır. Ana şirketteki sendikaların bu konuda özel bir sorumluluğu vardır. Üretim zincirlerindeki sendikaların temel faaliyetlerinden biri, küresel federasyonlarla onların üyesi olan sendikalar ve şirket yönetimleri arasında bağlantılan küresel çerçeve sözleşmelerin uygulanmasını talep etmek olmalıdır. Bu, aynı zamanda, Dünya Ticaret Örgütü'nün dünya ticaretine konu olan her şeyin üretiminde insana yakışır çalışmayı sağlaması yönündeki tarihi sendikal talebin güçlendirilmesi anlamına da geliyor.

Temel üretim ve enerji işkollarındaki sendikaların geniş koalisyonu olan Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu, 7 milyonu aşkın örgütlü üyesiyle, sivil toplumda hesaba katılması gereken bir güç olacaktır.

Sanayi Avrupa ekonomisinin temeli olmaya devam ediyor. İmalat sanayisi Avrupa'da gerçek zenginliğin yaratılmasında asli önem taşıyor. AB sanayisi 34 milyonun üzerinde insanı istihdam ediyor, AB ihracatının dörtte üçünü oluşturuyor ve AB özel fonlarından yapılan ARGE harcamalarının yüzde 80'den fazlasını temsil ediyor. Sanayi sektörü Avrupalı işçilerin ve ailelerinin zenginliğinin sağlanmasında bü-

yük katkıya sahip ve Avrupa ekonomisinin "motoru" konumunda. Hizmet sektöründe istihdam yaratılmasında ise itici güç konumunda. Sanayi Avrupa'da büyümenin ve zenginliğin temeli oldu, gelecekte de öyle olacak ve Avrupa karar organları tarafından böyle görülmesi gerekiyor. Üretimin sürdürülebilirliğinden tek başına sanayi sorumludur. Sanayi sektörü ekonomik büyümenin giderek nadirleşen ham maddelerin kullanılmasından kurtarılması, sera gazı emisyonlarının azaltılması, yenilenebilir enerjide verimli üretimin sağlanması ve enerji verimliliğinin artırılması gibi sorunlara çözüm bulmalıdır. Sanayi üretiminin "Avrupa modeli"ni oluşturan ekonomik, teknolojik ve sosyal standartları geliştirmesi ve sonuçta sosyal, ekonomik ve çevresel gelişmemize olanak sağlaması için güvenilir ve istikrarlı koşullar gerekiyor.

Bu ekonomik ve sosyal modelde yapılacak her değişiklik bütün Avrupa vatandaşlarının çıkarları tarafından belirlenmeli ve demokratik ve sosyal ilkelere dayanmalıdır. Bu nedenledir ki sendikal haklarımızın, toplu sözleşme görüşmelerinde işçileri temsil eden tek meşru kurum olarak sendikaların, işçilerin grev ve toplanma haklarının ve tedarik zincirindeki yerlerine bakılmaksızın tüm işçilere geçinebilecekleri bir ücret ödenmesi taleplerinin kesinlikle tanınmasında ısrar ediyoruz. Bu nedenle, Avrupa'nın her yerinde uluslararası ağırlığımızı güçlendireceğiz ve sendikal hakların gelişmesini sağlayacağız.

Çalışmalarımızın temelinde -ve aslında tüm faaliyet alanlarında- insana yakışır ve güvenceli istihdam sağlama çabamız yatıyor.

Güvencesiz çalışma koşullarına ve sosyal dışlanmaya karşı mücadele etmek ve Avrupa'da her işçiye insana yakışır bir ücret elde etme konusunda aynı fırsatı sağlamak için, Avrupa sanayi sendikalarının üyelerinin birleşmesinden kaynaklanan sinerjiyi kullanacağız. Her tür ayırimcılığı reddediyoruz ve

örgütümüzde kadınların temsilini etkinleştirmek için somut adımlar atacağız. Son olarak, sürdürülebilir bir ekonomiye geçiş, sanayinin katkısı olmadıkça mümkün olmayacaktır.

Gerçek zenginliğin yaratılmasında imalat sanayisinin konumu, Avrupa'daki diğer sektörler göre son derece önemlidir. Bu nedenle, bu gerçekliğin reel ekonomi ile finans sektörü arasındaki etkileşime yansımaları ve daha önemlisi, sanayideki istihdamın banka sektörünün sistemli risklerinden korunması

önem taşıyor. Bu ise son yıllardaki krizlerin tekrarlamasından kaçınmak için finans sektörünün kapsamlı bir şekilde yeniden düzenlenmesini gerektiriyor. Finans sektörü sanayinin çıkarlarına hizmet etmeli, tersi mümkün olmamalıdır.

Bu anlayış çerçevesinde, kurucu üyeler, yeni federasyonun başlıca dört politika alanındaki hedeflerini içeren aşağıdaki karar üzerinde anlaşmış bulunuyor:

1. Sanayi işçilerinin sürdürülebilir bir Avrupa sanayisi konusundaki vizyonu

Avrupa'nın üretim süreçlerini sürdürülebilir üretim zincirlerine dönüştürmekle yetinmeyip sanayi temelini ve ona bağlı istihdamı sürdürme ve destekleme kararlılığını artırması gerektiği kanısındayız. Bunun için, temel, yatırım malları ve enerji üreten sanayiler arasındaki bağlantıyı gözeten kapsamlı ve tutarlı bir Avrupa sanayi politikası gerekiyor. Sanayi ve sanayiyle ilgili hizmetler istihdam yaratılmasında, üretkenliğin artırılmasında, teknolojik yeniliklerde önemini korumaktadır -özellikle kaynak ve enerji verimliliği alanında, çevre dostu çözümlerde ve sosyal standartların yükseltilmesinde-. Avrupa sanayi politikası, gerekli finansal ve düzenleyici araçları kullanmak suretiyle, sosyal sorumluluk çerçevesinde değişimi öngörmeli ve düzenlemelidir. Yapıcı sosyal diyalog ve gelişmiş toplu sözleşme hakları olmadan Sosyal Avrupa varlık kazanamaz. Ana sanayilerimizdeki mevcut sektörel sosyal diyalog mekanizmaları doğru bir yaklaşım ve işverenlerle işbirliği açısından örnek uygulamalar getiriyor. Ancak etkin bir Sosyal Avrupa'nın insanlardaki Avrupa fikri coşkusunu canlandırabileceğine ve Avrupa karşıtı duyguları dizginleyeceğine inanıyoruz.

İşgücü piyasalarının liberalleşmesi güvencesiz ve atipik istihdamı artırırken, refah devleti büyük ölçüde budandı ve Sosyal Avrupa neredeyse durma noktasına geldi. İş güvencesinin azalması tüketicinin güvenini sarstı. Maliyetlerin düşürülmesine ağırlık verilmesi sonucunda satınalma gücü ve iç tüketim düşüşe geçti. Üstelik, işgücünün vasıf farklılıkları arttı, yatırımlar yavaşladı ve kredi olanakları daraldı.

Avrupa sanayisi kaynak verimliliğinde ve enerji verimliliğinde performansın iyileştirilmesi, sürdürülebilir hareketlilik (mobilité) anlayışının geliştirilmesi ve teknolojiyle demografik değişime uyum sağlanması konularındaki küresel megatrendlere hazırlıklı olmasıdır. Güçlü bir sanayi temeli olmadıkça, Avrupa ne bu zorlu megatrendlerle baş edebilir ne de mevcut yaşama standartlarını sürdürebilir. Politika oluşturularının sonuçta reel ekonomiye ağırlık vermeleri gerekiyor. Şimdi Avrupa'da imalatta kaliteli istihdamın sürdürülmesi ve yaratılması için güçlerimizi birleştirme ve birlikte mücadele zamanıdır. Talebi canlandırmak, reel ekonomide istihdamı korumak ve finans krizi sürecinde kaybolan toplumsal güveni yeniden sağlamak için koordine ve sürdürülebilir sosyal, ekonomik ve endüstriyel politikalara acil ihtiyacımız var.

Avrupa'nın farklı bir zihniyete ihtiyacı var. Toplumu-

muz yaşılanıyor ve sağlık ve toplumsal bakım hizmetlerindeki artışın finanse edilmesi gerekecek. Üretim ve tüketim modellerimizi bu ihtiyacı karşılayacak şekilde uyarlamamız gerekiyor. Bu nedenledir ki sanayi politikası teknolojik yenilenmeye, sürdürülebilir teknolojilere, güvenli ve sağlıklı işyerlerine, üretimde enerji ve kaynak verimliliğine, ekolojik maliyetlerin bütün imalat zincirinde benimsenmesine dayanan yeni bir büyüme modeli geliştirmeye yönelik olmalıdır. Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu açısından sürdürülebilirliğin sosyal, ekolojik

ve ekonomik üç boyutu var. 'Sosyal' boyuttan, hem işçilerin refahının hem de sanayi faaliyetlerinden zarar gören toplumun sorumluluğunu taşımayı anlıyoruz.

Bunu gerçekleştirmek için, AB'nin *Avrupa 2020 Stratejisi*'nde ve "*Küreselleşme Çağı İçin Sanayi Politikası*"nda öngörülen sanayi politikasının uyarlanmasını talep ediyoruz. Sanayi politikası aşağıdaki altı noktada öngörülen esaslar uyarınca yeniden düzenlenmelidir:

1.1. Avrupa güçlü bir imalat sanayisine ve sağlam bir sosyal tabana ihtiyaç duyuyor:

- AB gündeminde sanayi politikasının sosyal boyutunun tanınması
- Sosyal uyum ve sosyal ve ekonomik güvenliğin geliştirilmesi
- Yapısal değişimin öngörülmesinin ve sosyal sorumluluk anlayışıyla yönetilmesinin sağlanması
- Güvenilir yaşam boyu öğrenme programları
- Sanayide ARGE çalışmalarında iş sağlığı ve güvenliğinin dikkate alınması
- Sözleşme türü ne olursa olsun bütün işçilere uygulanabilir aktif sanayi ve işgücü piyasası politikaları
- Avrupa'da yeniliğe açık mal ve hizmet üretimini geliştirecek yüksek kalifikasyona sahip işçilerin ve üniversite fen bilimleri mezunlarının eğitiminin bütün gereklerini yerine getiren etkin eğitim sistemleri

1.2. Büyümeye yönelik para, maliye ve bütçe politikaları:

- İç talebi güçlendirmeye yönelik önlemler
- Yüksek kalitede sanayi istihdamı yaratmak için makroekonomik ve endüstriyel politikaların birlikte ele alınması
- Ortak bir Avrupa ekonomik politikası geliştirmek ve tedricen uygulamak
- Vergi cennetlerine ve vergi kaçırmaya karşı önlemler
- AB ekonomik politikasının odağını enflasyonla ve ücretlerin makul düzeyde tutulmasıyla mücadeleden satın alma gücünün artırılmasına ve kabul edilebilir yaşama koşullarına kaydırmak
- Finansal işlem vergisi gibi önlemler uygulamak suretiyle finans piyasaları yeniden düzenlenmelidir
- Değişik AB üyesi devletler için borç finansmanının uyumlu hale getirilmesi
- Ekonomik büyümenin artırılması, spekülasyonla mücadele edilmesi ve istihdamın geliştirilmesi amacıyla:
 - Üye devletlerin kamu borcuna karşı spekülasyona son vermek için Avrotahviller çıkarılması
 - Finans piyasalarının istikrara kavuşturulmasında Avrupa Merkez Bankası'nın rolünün artırılması
- Avrupa'nın altyapısını (sözgelimi uluslararası ulaşımı ya da enerji ağlarını) güçlendirmeye yönelik projeler ve özel/kamu ortaklıkları için çıkarılacak tahvillerle finanse edilen bir Avrupa yatırım planı

1.3. Avrupa imalat sektörüne yatırımın koşulları acilen ele alınmalıdır:

- Sanayi şirketlerine, özellikle küçük ve orta boy işletmelere kredi sağlanmalıdır
- Avrupa yapısal ve bölgesel fonları istihdam yaratacak ve sanayi politikası hedeflerini gerçekleştirecek şekilde yeniden yönlendirilmelidir
- Sanayi ve bölge politikaları, istihdam yaratılmasını destekleyen risk sermayesi fonlarının oluşturulmasını teşvik etmelidir
- Özel sektörün toplam ekonomik üretimin yüzde 3'ünü ARGE'ye harcama hedefini hayata geçirmesi sağlanmalıdır
- Çevre teknolojilerinde ARGE'ye destek sağlanmalıdır. Böylece Avrupa iddialı iklim hedeflerine uygun davranmış olacak ve sürdürülebilir sanayi üretimi alanında küresel ve rekabet gücü yüksek bir öncü olacaktır.
- Özellikle biyoteknoloji, gen teknolojisi, sürdürülebilir enerji, yeni maddeler ve nanoteknoloji alanlarında, yeni sanayi teknolojisi ve sektörlerle hedeflenen destek sağlanmalıdır
- Kamu ihalelerinde sosyal ve ekolojik kriterler benimsenmelidir.
- Uzun vadeli yatırım politikalarının kısa vadeli spekülasyondan daha avantajlı sağlamak için piyasa mekanizmaları ve risk dağılımı yeniden düzenlenmelidir

1.4 Özellikle tüm sanayilerin sosyal yönden adil dönüşümüne odaklanan sürdürülebilir gelişme teşvik edilmelidir:

- Avrupa'nın sanayi altyapısını sürdürülebilir şekilde koruyup geliştirmeye yönelik yeni sanayi stratejileri oluşturulmalıdır
- Dünya ölçeğinde bütün sanayilerde, uluslararası rekabet gücünü korumakla birlikte, çevre performansının ve sorumluluğunun kesintisiz gelişmesini sağlayan, küresel düzeyde benimsenmiş bir AB iklim değişikliği politikası gerekiyor.
- Çevre performansını sürekli iyileştirerek, AB'nin Eİİ politikalarını sıkı sıkıya izleyerek, ortak ARGE girişimlerine aktif katılımı ve son çare olarak sınır ayarlama mekanizmaları gibi önlemlerle karbon sızıntısıyla mücadele edilmesi
- Bu tür koşulların bulunmaması halinde, Avrupa Birliği, iddialı emisyon indirimi hedefleri için çaba harcamalı, ama bunun sanayideki rekabet ve istihdam üzerindeki etkilerini de daima göz önünde bulundurmalıdır
- Hammaddelerin geri dönüşümünü ve yeniden kullanılmasını sağlamak
- Enerji verimliliğinin artırılması, işçilere vasıf kazandırılması ve kaynakların daha verimli kullanılması suretiyle istihdam yaratılmasını sağlamak

1.5 Avrupa sanayisi için kendi kendine yeterliği sağlayacak

etkin bir Avrupa enerji politikası gerekiyor:

- Enerji verimliliğiyle ilgili Avrupa standartları ve teşvik önlemleri uygulanmalıdır
- Avrupa enerji üretimi için akıllı şebeke sisteminin uygulanması sağlanmalıdır
- Arz güvenliğini ve ödeme gücünü güvence altına alan sürdürülebilir bir enerji kaynakları yelpazesi
- Olanağı varsa, Avrupa enerji kaynaklarının kullanılması
- Enerji piyasalarının liberalleştirilmesi konusundaki Komisyon stratejisinin yeniden değerlendirilmesi
- Enerji piyasalarında Avrupa ve ulusal kamu makamlarının rolünün artırılması
- Bir Avrupa Enerji Ajansı kurulması ve ulusal planlamanın artırılması
- Uzun vadeli elektrik arzı, özellikle sürdürülebilir elektrik sağlayan büyük enerji üretimi projelerinin başlatılması
- Gelişmiş enerji teknolojilerine yatırım yapılması

(örnek: birleşik ısı ve enerji teknolojisi, karbon yakalama ve depolama, karbon yakalama ve yeniden kullanımı gibi teknolojiler)

1.6 Eşit koşullarda faaliyet göstermek için şunların sağlanması gerekiyor:

- ILO'nun temel çalışma standartlarına uyulması
- Temel işçi haklarına saygı gösterilmemesinden ve standartların sürdürülebilirlik açısından son derece düşük olmasından kaynaklanan haksız rekabeti önlemek üzere, AB'ye ve küresel ticaret politikasına sürdürülebilir bir yaklaşım
- Yüksek İSİG standartları
- Fikri hakların ve bilginin korunması
- Gelişmiş ve gelişmekte olan dünyada büyümeyi ve refahı sağlayacak bir strateji
- Ticarete liberalleşme nedeniyle işyerlerinin yeniden organizasyonu halinde adil geçiş önlemlerinin uygulanması

2. Sürdürülebilir istihdam ve çalışma koşullarına yönelik aktif şirket politikası

Şirket düzeyinde işçilerin katılımı Avrupa sosyal modelinin temelidir. Bilgilenme, danışma ve katılım hakları ile şirket veya işkolu düzeyinde toplu pazarlık hakkı işçilerin çıkarlarını geliştirmek ve sürdürülebilir istihdamı sağlamak açısından hayati önem taşır.

İşçilerin katılımı şirketin sürdürülebilirliğini sağlamak açısından da önemlidir. Hem ulusal düzeyde hem Avrupa düzeyinde bilgilenme, danışma ve katılım haklarıyla işçilerin aktif katılımı sağlandığında, şirketler daha istikrarlı ve sağlıklı hale gelir. Şirket düzeyinde sürdürülebilir gelişmeyi sağlamak, değişimi sosyal yönden sorumlu bir biçimde öngörmek ve yönetmek anlamına da gelir.

İmalat sanayisinde istihdam edilen işçiler üzerindeki baskı arttı. Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu işçileri birbirinin karşısına çıkaran, sosyal damping ve güvencesiz çalışmaya yol açan, sosyal ve sendikal hakları tahrip eden şirket stratejilerine karşıdır. Avrupa'da ekonominin sürdürülebilir bir şekilde canlanması ve büyümeye ve sosyal uyuma yönelik koşulların yaratılması, yeni bir büyüme modelinin gerçekleşmesini sağlamak demektir. Bu büyüme modeli, yeni toplumsal ihtiyaçları karşılamak ve karşı-

mıza çıkan yeni zorlukların üstesinden gelmek için teknolojik yeniliklere, yeniden sanayileşmeye, sürdürülebilir teknolojilere ve üretimde enerji ve kaynak verimliliğine dayanacaktır.

Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu, çokuluslu şirketlerin uluslararası stratejileriyle başa çıkabilmek için, işçilerin ve onların temsilcilerinin daha donanımlı olmasını sağlayacak, Avrupa düzeyinde koordine politikalar izlemeyi hedefliyor.

2.1. Avrupa İşletme Konseylerinin bilgilenme ve danışma haklarının geliştirilmesi

İşçilerin çıkarlarını ve istikrarlı istihdamı savunmak ve gerçekleştirmek ve sürdürülebilir şirket gelişmesini sağlamak için, işçi temsilcilerinin şirket stratejisinde güçlü bir söz hakkına sahip olması gerekiyor. Karar alma sürecinde aktif bir rol oynayabilmesi için işçilere zamanında bilgi verilmesi ve danışılmalıdır. Avrupa İşletme Konseyi üyeleri farklı yerel stratejileri aralarında koordine edebilmeli. Yeni Avrupa İşletme Konseyi Yönergesi'nin bu konuda yeni olanaklar yarattığı kanısındayız. Yönerge endüstriyel ve stratejik kararları daha fazla etkileyebilme, sürdürülebilir istihdamın gelişmesini sağlama

ve değişimi daha iyi öngörme ve yönetme konusunda olanaklar açıyor.

Şirket politikamızın hedefi, üye örgütlerimizin uluslararası desteğiyle, Avrupa İşletme Konseylerini ülkeler arasında köprüler kuracak bir konuma getirmek olmalıdır: Avrupa İşletme Konseylerinde işçi temsililiyle ilgili yerel stratejiler ve eylem alanları Avrupa işgücünün kolektif yararı doğrultusunda koordine edilebilir ve edilmelidir.

Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu:

- Avrupa İşletme Konseyi (AİK) müzakerelerinin ge-

lişmesini özendircektir.

- Yeni AİK Yönergesi'nden eksiksiz yararlanmaya yönelik stratejiler geliştirecektir.
- AİK'lerin sendikal koordinasyonunu, özellikle eğitimle, güçlendirecektir.
- AİK koordinatörleri ağını güçlendirecek ve federasyonun sektör faaliyetlerine daha etkin katılımını sağlayacaktır.
- AİK'lerin gündemini federasyonun sanayi politikası doğrultusunda etkilemek suretiyle AİK'lerin işleyişini destekleyecek ve geliştirecektir.

2.2. Avrupa Şirketlerinde katılımın güçlendirilmesi

Avrupa şirketlerinin karar organlarına işçilerin katılımı önemli bir araçtır. Hedefimiz bütün Avrupa ülkelerinde işçi katılımını güçlendirmek ve geliştirmektir. Bu, *İşçilerin Temel Sosyal Haklarıyla İlgili Topluluk Şartı*'nın 17. maddesinin de gereğidir.

Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu:

- Avrupa şirketlerinde işçilerin katılımının gerçekleş-

mesini aktif olarak destekleyecektir.

- İşçi temsilcilerinin ve sendika temsilcilerinin yönetim ve denetim kurullarına geniş katılımını sağlayacaktır.
- Şirket düzeyinde işçilerin katılımıyla ilgili yapıların ve hakların güçlendirilmesi için çalışacaktır.

2.3. Çokuluslu şirketlerde sendikal koordinasyonun geliştirilmesi

Çokuluslu şirketlerde sendikal koordinasyon, birlikte davranma ortak iradesinin oluşmasında, ortak stratejiler geliştirilmesinde, işçilerin birbirine karşı kullanılmasının önlenmesinde ve Avrupa düzeyinde ortak eylemlere karar verilmesinde önem taşır.

Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu:

- Özellikle uluslararası yeniden yapılanma hallerinde, güven oluşturma sürecinin gelişmesini ve ortak zemin bulunmasını sağlamak için somut eylemler yapacaktır.
- AİK'larla işbirliği içinde, stratejilerin ve ortak eylemlerin koordinasyonuna olanak sağlayan sendikal koordinasyon gruplarından yararlanacaktır.

2.4. Değişimin öngörülmesine ve yönetilmesine ağırlık verilmesi

Sürdürülebilir şirket gelişmesi sağlamak ve değişimin işçiler ve istihdam üzerindeki olumsuz etkilerinden kaçınmak için, değişimin şirket düzeyinde öngörülmesi ve yönetilmesi gerekir.

Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu:

- Değişimle daha etkin bir şekilde başa çıkılmasını sağlamak için yenilikçi uygulamaların hayata geçirilmesini sağlayacaktır.

- Bu bağlamda, bilgilenme/danışma/katılım haklarından ve Avrupa çerçeve sözleşmelerinden yararlanacaktır.
- Becerilerin ve uzmanlık bilgisinin geliştirilmesini sağlayacaktır.
- Üretim zincirinde değişimin sosyal sorumluluk anlayışıyla yönetilmesi için çaba harcayacaktır.

2.5. Avrupa çerçeve sözleşmeleri

Avrupa çerçeve sözleşmelerinin bağitlanması, çalışma koşullarının uyumlu hale getirilmesi ve herkes için adil çözümlerin güvence altına alınması açısından önemlidir.

Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu:

- Şirket düzeyindeki müzakerelerde örgüt içi yetkilendirme prosedürünü uygulayacaktır. Bu prosedür çokuluslu şirketlerdeki müzakerelerde uygulanabile-

cek demokratik kurallar öngörmekte ve ulusal sendikaların toplu sözleşme gibi yetkilerini gözetmektedir.

- Küresel federasyonun bağitladığı uluslararası çerçeve sözleşmeleri destekleyecektir.

- Avrupa düzeyindeki ya da uluslararası çerçeve sözleşmeler konusunda şirket sosyal sorumluluğunu, Avrupa Sosyal Şartı'nı, çokuluslu şirketlerle ilgili OECD ilkelerini ve ILO sözleşmelerini dikkate almaktadır.

2.6. Sendikal hakların gelişmesine katkıda bulunmak

Sendikal haklar her yerde saldırıyla karşı karşıya, ama Türkiye'de ve Doğu ve Güneydoğu Avrupa'daki bazı ülkelerde ve şirketlerde durum özellikle vahim.

Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu:

- Sendikal hakların gelişmesine katkıda bulunmak

için, şirket genel merkezinin bulunduğu ülkedeki Avrupa İşletme Konseylerinden, yönetim kurulu üyelerinden ve sendikalardan yararlanacaktır.

- Şirket eylemlerinin sosyal sonuçlarını değerlendirirken ya da müzakere ederken, sendikal hakların savunulmasını sendikal stratejinin ayrılmaz bir parçası olarak görecektir.

3. Toplu Pazarlık ve Sosyal Politikalar

Toplu pazarlık stratejimiz işçilerin çalışma ve yaşama koşullarının iyileştirilmesini, ulusal toplu pazarlık politikalarının koordinasyonu ve aktif bir Avrupa toplu pazarlık ve sosyal politika gündeminin daha da geliştirilmesini hedefliyor. Bu hedeflere ulaşabilmek için, toplu sözleşmelerin kapsam oranını artırmak gerekiyor. Son yıllarda Avrupa'da sendikalar toplu sözleşmelerin kapsam oranında düşüşle ve ücret geliriyle çıplak ücret arasındaki ilişkide negatif bir trendle karşı karşıya.

Son dönemde sanayi istihdamı modelinde önemli bir değişim oldu. Avrupa'nın bütün ülkelerinde ve sanayi sektörlerinde güvencesiz çalışmada muazzam ve kapsamlı bir artış oldu. 'Yerleşik', 'standart' ya da 'tipik' olarak nitelendirilen istihdam biçimlerinde bir aşınma var. Bu gelişmeden özellikle gençler, kadınlar ve göçmenler etkileniyor. Ayrıca, eko-

nomik ve finansal kriz bütün Avrupa'da toplu pazarlık ve sosyal politikalar üzerinde güçlü bir etki yaratıyor. Krizin stratejiler, toplu pazarlığın temel yapısı ve işverenlerle hükümetlerin uyguladığı sosyal politikalar üzerindeki etkileri gözle görülüyor. İşverenler ve hükümetler bu durumu fırsat bilerek ücretleri ve çalışma koşullarını daha da aşağı çekmeye ve güvencesiz istihdamı daha da yaygınlaştırmaya çalışıyor.

"Altılı Paket" denen yasal önlemlerin kabulünden de önce, AB Komisyonu, üye devletlerin ulusal bütçe planlarının koordinasyonuna yönelik bir inceleme süreci başlatmıştı. Bu çerçevede, AB Komisyonu ve AB Konseyi değişik üye devletlere -özellikle finans açığı büyük olanlara- şu konularda ayrıntılı tavsiyelerde bulunuyor: kamu sektöründe ücretlerin düşürülmesi, ücret endekslemesinin kaldırılması ve şirket düzeyinde desantralize ücret müzake-

relerinin tercihi. Bu, ekonomi yönetiminin - Avrupa Parlamentosu'nun kararına rağmen- toplu pazarlık sistemlerine ve toplu sözleşmelerde yer alan ücretlere müdahale etmesi ve AB tavsiyeleri ulusal mevzuata dönüştüğü için gelecekte de müdahale edeceği anlamına geliyor. Serbest toplu pazarlığa ve mevcut toplu pazarlık sistemlerine yönelik bu saldırılara şiddetle karşıyız ve bu neoliberal saldırılara direneceğiz. Bununla birlikte, -sendika üyeleri arasında

da- bu sürece bir son verme, bu stratejilere direnme ve bu ikilemi aşmak için kendi stratejilerini geliştirme yönünde genel bir eğilim var.

Politikalarımızı görünür kılmak ve -sayısı giderek artan beyaz yakalılar dahil- üye tabanımızla daha bağlantılı hale getirmek zorundayız. Güçlü ulusal sendikalar, güçlü bir Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu ve Avrupa ölçeğinde koordine toplu pazarlık stratejileri, toplumsal rekabete, ücret dampingine, iş sağlığı ve güvenliği risklerine ve ücretlerle çalışma koşullarının baş aşağı gidişine hâlâ en geçerli cevaptır. Bütün politika alanlarına koordine yaklaşımla, Avrupa'da sendikaları ve onların daha örgütlü işçi kesimlerine yönelik kampanya stratejilerini -yeni ve geleneksel olarak daha az örgütlü sektörleri göz ardı etmeksizin- desteklememiz gerekiyor.

Bu politika hedeflerine ulaşabilmek için, şu ilkelerin izlenmesini istiyoruz:

3.1. Ücret politikaları

Avrupa'da toplu pazarlığın koordinasyonu önemli ölçüde zorlaşıyor. Geçmişte esas olarak olumsuz ücret gelişmelerinin sınırlaması söz konusuysen, şimdi Avrupa Komisyonu ve Uluslararası Para Fonu gibi uluslararası kuruluşların dayattığı kısıtlamalar yüzünden daha başka zorluklar söz konusu. Borçlu AB ülkelerinin borçları birleştirme (konsolidasyon) programları aslında ücretlerde kesintilere ve toplu pazarlık özerkliğinde kısıtlamalara yol açıyor.

Yapılması gerekenler:

- Enflasyon oranını dengelemek ve işçilerin gelirin

üretkenlik artışından yararlanmasını sürdürmek için, ciddi ücret artışını hedefleyen aktif bir ücret politikasını savunmalıyız.

- Avrupa ücret koordinasyonu stratejimizi sürdürmeli ve güçlendirmeliyiz.
- Toplu sözleşmelerde yer alan ücretlerin kapsamını genişletmeliyiz.
- Avrupa'da düşük ücretli kesimleri toplu sözleşmeyle ve -sözgelimi asgari ücret konusunda- getirilecek yasal düzenlemeyle azaltmalıyız.
- Çalışmayla ve çalışma/yaşam dengesiyle ilgili modellerin insanileştirilmesini desteklemeliyiz.

3.2. Çalışma süresi

Çalışma süresinin düzenlenmesi -işsizlikle mücadelede önemli bir araç olarak- toplu pazarlık gündeminde baş yeri tutuyor.

Yapılması gerekenler:

- Yeni Çalışma Süreleri Yönergesi'nin muhtemel uygulanma sürecini ve bu konudaki müzakerelerin muhtemel gelişme seyrini izlemeliyiz.

- Çalışma Süreleri Şartı'nın nasıl iyileştirileceği üzerinde kafa yormalyız.
- Çalışma süreleri konusunda adil bir iş-yaşam dengesini güvence altına alan çözümler bulmalıyız. Ekonomik krizin aşılmasında uygulanabilecek bir önlem olarak çalışma sürelerinin kısaltılması üzerinde kafa yormalyız.

3.3 Güvencesiz istihdam

Güvencesiz çalışma olağan sanayi istihdamına zarar veriyor. Ayrıca, kalifikasyona, ücret ve çalışma koşullarına ve kolektif gücümüze de zarar veriyor. Mevsimlik işlerde işin yoğunluğuyla baş edebilmek için esnek çalışmanın sınırlı kullanımını zorunludur, ama Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu güvencesiz çalışmanın uygulanmasına karşı mücadele etmelidir.

Yapılması gerekenler:

- Tek işverenle açık uçlu sözleşme uygulamasını teşvik etmeliyiz.
- Güvencesiz çalışmaya karşı mücadele etmeliyiz.
- Geçici acenta işçilerinin kullanılmasını en asgari düzeyle sınırlamalıyız.
- Geçici ve belirli süreli sözleşmelerin kullanılmasını sınırlamalıyız.
- Kısmi süreli sözleşmelerin yaygın kullanımına karşı

şıkmalıyız ve işçilerin, isterlerse, kısmi süreli sözleşmeden tamgün sözleşmeye geçme hakkını savunmalıyız.

- *Muvazaalı serbest çalışma ve sıfır saat esasına dayanan sözleşme uygulamasına karşı çıkmalıyız.*

3.4. Avrupa çerçeve sözleşmeleri

Şirket düzeyinde Avrupa çerçeve sözleşmeleri bağlanması ve uygulanması sendikalarımız için giderek daha fazla önem kazanıyor.

3.5. Ortak talepler

Eğitim ve güvencesiz çalışmayla ilgili ortak taleplerin ortak tutum ve stratejileri güçlendirme ve uygulama olanağı sağladığı kanısındayız.

Yapılması gerekenler:

- Ortak taleplerin uygulanmasını sağlamaya ve izlemeye, özel etkinlikler düzenlemeye devam etmeliyiz.
- Bu alanda öbür Avrupa sendika federasyonlarıyla, küresel federasyonla ve ETUC'la işbirliğimizi sürdürmeliyiz.

- Güvencesiz çalışmayla ilgili Ortak Talep'in sonuçlarının kapsamlı bir değerlendirmesini yapmalıyız.

3.6. Sosyal politika konuları

Sosyal politika konuları toplu pazarlıkla sıkı sıkıya ilişkilidir. Yapılması gerekenler:

- Sosyal politika konusunda (esnek-güvenceli çalışma, emekli maaşları, iş sağlığı ve güvenliği, çalışma süreleri, işverenin işçileri başka AB ülkelerine kaydırması, vb.) Komisyon'dan gelecek her girişimi dikkatle izlemeliyiz.

- Hizmet sektörüyle veya işçilerin başka ülkelere kaydırılmasıyla ilgili yönergeler konusundaki tutumumuzu teyit etmeliyiz. Burada gözetilmesi gereken nokta, rekabet sarmalının ücretlerde, çalışma koşullarında ve işgücü piyasasında olumsuz sonuçlar yaratmasını önlemektir.

3.7. İstihdam ve iş güvencesi

Güvencesiz çalışma güvencesiz sözleşmelerle sınırlı değildir; hangi tür sözleşmeyle istihdam edilirse edilsin, bütün işçiler güvencesiz duruma düşebilir. Bu nedenle, Avrupa'da sanayi istihdamını korumak ve bunun için mücadele etmek öncelik taşıyor.

3.8. Araçlar

Politik hedeflerimize ulaşabilmek için, şu araçların geliştirilmesi gerekiyor:

- **Eucob@n ağı (AB toplu pazarlık ağı):** Ücret koordinasyonu toplu pazarlık politikamız açısından son derece önemlidir. Bu nedenle, toplu sözleşmelerle ilgili gelişmeleri bütün yönleriyle izlememiz önem taşıyor. Yapılması gerekenler:

- Eucob@n ağını güçlendirmeliyiz..
- Ağı, şirket politikalarını ve şirket düzeyindeki önemli müzakereleri kapsayacak şekilde genişletmeliyiz.
- Yıllık Eucob@n raporunu daha da geliştirmeliyiz.

- **Bölgesel toplu pazarlık ağları:** Bu ağlar toplu pazarlığın artık salt ulusal çıkarla ilgili olmadığını gösteriyor ve toplu pazarlık politikalarının koordinasyonunda önemli bir rol oynuyor. Bu itibar-

la, stratejimizin bu yönünü güçlendirmeli ve bölge ağlarıyla ilgili genel bir değerlendirme yapmalıyız.

- **Avrupa çalışma ilişkileri sistemi:** Avrupa çalışma ilişkileri sisteminin ve Komisyon'un uluslararası bir toplu sözleşme sistemine yönelik girişiminin geliştirilmesine de ağırlık vermeliyiz. Bu çalışma, toplu pazarlık ve grev hakkı konusunda Avrupa düzeyinde bir yasal çerçeve için çaba harcanması anlamına da geliyor.

Toplu pazarlık sendikacılığın özünü oluşturuyor. Temel kurallarımızı ve asgari standartlarımızı düzenli olarak gözden geçirmeliyiz ve bu kuralların ve standartların ulusal ve Avrupa düzeyindeki sendikal stratejide daha somut ve aktif bir rol oynamasını sağlamalıyız. Bunu gerçekleştirmek için, farklı komitelerimiz arasında sıkı bir koordinasyon sağlamamız gerekecek.

4. Avrupa Sosyal Diyalogu: politikalar üzerindeki etkimizi azamiye çıkarmak, ortak eylem kapasitemizi oluşturmak, müzakere kapasitemizi geliştirmek

Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu üyesi sendikalar Avrupa Sosyal Diyalogu'nun kullanılması gereken önemli olanaklar sağladığı kanısındadır. Sektörel düzeyde, Avrupa Sosyal Diyalogu, sektörlerle ilgili Avrupa kamu politikaları konusunda Avrupa sendika federasyonları ile Avrupa işveren örgütlerine bir müzakere ve danışma forumu sağlar. Hepsinden öte, bizlere **Federasyon politikalarını geliştirecek bir araç ve platform** sağlar. Bunun içindir ki sektörlerimizde sonuca yönelik, verimli ve sağlam bir Avrupa Sosyal Diyalogu geliştirmek Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu'nun temel taşlarından biri olacaktır.

Öte yandan, Avrupa Sosyal Diyalogu'nun Avrupa sendikalarının beklentilerini genellikle karşılamadığını kabul ediyoruz. Olumlu gördüğümüz yön şudur: Sosyal Diyalog, sektörel düzeyde birçok münferit olayda, sanayi ve şirket politikalarını düzeltme aracı olarak işe yaradığını göstermiştir. Öte yandan, bununla birlikte, şimdiye kadar Avrupa'da sosyal standartların ve çalışma koşullarının uyumlu hale getirilmesinde itici güç olarak pek bir işlev görmemiştir. AB Antlaşması'nda rolü açıkça tanımlanmış olmasına rağmen, sosyal diyalog henüz AB sosyal politikasının ve AB işgücü piyasası politikasının sosyal taraflar arasında müzakerelerle oluşturulmasını sağlamış değildir.

Mevcut sınırlamaları akıldan çıkarmaksızın, Avrupa politikalarını etkileyecek bir araç olarak, sektörel çıkarları savunmaya ve müzakere kapasitemizi tedricen oluşturmaya yönelik bir ortak eylem plat-

formu olarak Avrupa sektörel sosyal diyalogunu kullanmaya ve daha da geliştirmeye kararlıyız. Bu bağlamda Avrupa sektörel sosyal diyalog komiteleri (SSDK) özel önem taşıyor. Halen, Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu, mevcut 42 komiteden şu 11'inde resmi sosyal taraftır: Metal İmalat, Kimya, İstihraç Sanayileri, Gaz, Elektrik, Çelik, Gemi Yapımı, Kâğıt, Tekstil ve Giyim, Sepileme ve Deri, Ayakkabı.

Ekonomik ve finansal kriz sağlam bir sosyal diyalogun ve sanayideki her iki tarafça müzakere ve kabul edilmiş çözümlerin zor zamanlardan geçerken gerekli olduğunu gösterdi. Birçok Avrupa ülkesinde sosyal tarafların krize yönelik politikaları müzakere ettiği ulusal düzey için bu özellikle geçerli. Dolayısıyla, Avrupa düzeyindeki sosyal diyalog, Avrupa politikalarının kaliteli istihdama sahip, güçlü ve sürdürülebilir bir sanayiye yönelmesini sağlayarak bu sürece katkıda bulunabilir.

Yeni örgütümüzde Avrupa sektörel sosyal diyalogu konusunda farklı gelenekler, deneyimler ve gelişmişlik düzeyleri var. Sosyal diyaloga, özellikle sosyal diyalogun kapsamına henüz girmemiş olan işkollarına yeni bir dinamik kazandırmak için birlikte çaba harcamalıyız.

Aslında, sosyal diyalog sektörlerimizde Avrupa düzeyinde faaliyet gösteren işveren örgütlerinin katılımını gerektiriyor.

4.1. İşleyişi, katılımı ve politika koordinasyonunu geliştirmek

Avrupa sosyal diyalogu üye örgütlerimiz açısından sonuca yönelik olmalı ve onlara katma değer sağlamalıdır. Bu ise sendika temsilcilerinin aktif katılımını ve girişimci bir rol üstlenmesini gerektiriyor. Sosyal diyalog etkinlikleri sanayi politikamızın ve sektörel faaliyetlerimizin, toplu pazarlık ve şirket stratejilerimizin çıkış noktasıdır.

Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu farklı Sektö-

rel Sosyal Diyalog Komiteleri (SSDK'ler) arasında bağlantı ve koordinasyonu sağlamak için bir *Sosyal Diyalog* Komitesi kuruyor.

Ayrıca, sosyal diyalog çalışmalarımızın politikalarımıza kök salmasını sağlamak için, Federasyon, politika ve sektör komiteleri ile yatay komitelerin temsilcileriyle stratejik tartışmalar düzenleyecektir.

4.2 Danışma aracı olarak sosyal diyalog

Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu, Sektörel Sosyal Diyalog Komitelerinin danışma işlevinin güçlendirilmiş olmasını memnuniyetle karşılıyor. Lizbon Antlaşması Avrupa Komisyonu'nun etki değerlendirme bağlamındaki yasama girişimlerinde SSDK'lere danışmasını öngörüyor. AB politikalarının geliştirilmesinde sosyal boyutla ilgili olarak sesimizi duyurmak bakımından bu önemli bir kazanımdır.

Federasyon, çalışmalar gerektirdiğinde, Komis-

yon birimlerinin SSDK'lere sistemli olarak bilgi vermesini ve danışmasını istiyor, ama SSDK'lerin teknik komitelere dönüşmesi olasılığına karşı da uyarıyor.

Sektörel sosyal taraflar, özerkliklerinin ifadesi olarak, bu aracı her zaman esnek bir biçimde ve ihtiyaçları doğrultusunda kullanabilmelidir. Ancak açıktır ki bu sürece verimli katılım, zaman ve uzmanlık açısından fazla bir yatırım gerektirecektir.

4.3. Sosyal diyalogun sonuçlarının

Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu Avrupa Sosyal Diyalogunun sonuçlarını sürekli iyileştirmeyi hedefliyor. Bilgi alışverişi ve fikirlerin yayılması önemli olmakla birlikte, SSDK'lerinin çalışmaları ortak eylemlerle, ortak tutumlarla ve bağlayıcı yükümlülüklerle sonuçlanmalıdır. Bağlayıcı anlaşmalara yönelik çalışmalarımızı sürdüreceğiz ve işveren örgütlerini gerekli müzakere kapasitesini yaratmaya çağıracağız.

Avrupa Sosyal Diyalogu'nun sonuçlarının ulusal

düzeğe taşınması önemlidir. 'Kristalin silikaya maruz kalan işçilerin korunması' konusunda bağitlanan anlaşma, bu anlaşmanın ulusal düzeyde uygulanmasıyla ilgili olarak sıkı ve zorunlu bir inceleme süreci öngörüyor. Bir başka örnek ise "kimya sanayisinde proses operatörlerinin ve ilk kademe denetçilerin yeterli profilleriyle ilgili Avrupa çerçeve sözleşmesi"dir ve bunun ulusal düzeyde uygulanması gerekmektedir. Bu nedenle her iki örnek de önemli birer emsal olabilir.

4.4. Kapasite yaratmak

Yeni AB üyesi ülkelerden bazılarında ve giriş sürecindeki veya aday ülkelerde iyi işleyen, temsili sosyal diyalog yapılarının bulunmaması Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu açısından önemlidir.

Bu nedendir ki ETUC, ILO ya da AB'nin kapasite yaratma çalışmaları düzenlemesini sağlayacağız ve ilgili ülkelerdeki üye örgütlerimize bu konuda destek vereceğiz.

4.2 Danışma aracı olarak sosyal diyalog

SSDK'ler şu alanlardaki çalışmalarını sürdürecektir:

- Sanayi ve istihdamdaki gelişmelerin izlenmesi
- AB politikaları (sanayi, ticaret, rekabet, enerji, madencilik, REACH ve çevre politikaları, vb.) konusunda danışma ve tutum belirlenmesi
- Şirketlerde işçi katılımının, tüm düzeylerde bilgilendirme ve danışma haklarının güçlendirilmesi ve genişletilmesi
- İş sağlığı ve güvenliği

- Sektörün imajı
- Demografik değişim
- Şirket sosyal sorumluluğu
- Eğitim ve yaşam boyu öğrenme
- Yenilikçi işyeri uygulamalarının teşviki

Sektörlerimizdeki sosyal taraflar ortak projeler biçiminde işbirliği yapacak, AB'nin çalışma ilişkileri ve sosyal diyalogla ilgili bütçe kaleminden yararlanacaktır.

4.6. Avrupa Komisyonu'nun rolü

Avrupa Komisyonu'nun sürekli mali ve idari desteği SSDK'lerin işleyişi açısından hayati önemdedir ve Avrupa Sanayi İşçileri Federasyonu bu desteğin artması gerektiği kanısındadır. Aynı zamanda, Avrupa Komisyonu'nun sosyal tarafların özerkliğine tam bir saygı göstermesi gerekmektedir.